

מאורות אל העבר

כ"ט כסלו תש"ח | 12/12/1947



העיר לוד בתש"ח
- ויקפדיה נחלת הכלל



הרצח בדרך לוד

פעולות הטרור של הכנופיות הערביות הלכו והסלימו מיום ליום בשבועות שעברו מאז החלטת החלוקה בכ"ט בנובמבר 1947. העובדים היהודיים שעבדו שנים ארוכות במתקני נמל התעופה בלוד החלו להרגיש מאוימים, וביקשו שוב ושוב ממעבידיהם להעבירם לאלתר לאזור יהודי, אך לשווא. ביום ו', כ"ט בכסלו תש"ח (12.12.1947) עלו כמה מהעובדים היהודיים על המונית שנועדה להחזירם לביתם בירושלים. יוסף ליטבק, שעבד במסעדת הנמל, מיהר לפגוש את אשתו ואת בתו התינוקת. יוסף, כמו גם הפקידים דוד בן עובדיה ויצחק ג'יאן (שעבד בחברה הבריטית שהפעילה את השדה עוד בשהותו במצרים), נשמו לרווחה כאשר יצאה המונית מרחובות לוד העוינת, ועוד מעט קט תיכנס לאזור יהודי בטוח. עצירת בלמים פתאומית טרפה את הקלפים. מתוך שתי משאיות שחסמו את הכביש המוביל מלוד לרמלה, יצאו כמה ערבים חמושים. בצעקות, גורשו מהרכב ששת הנוסעים הערביים. כמה שעות לאחר מכן, נמצאה המונית שרופה כולה ובתוכה גופותיהם של השלושה. רק חצי שנה לאחר מכן, במסגרת מבצע דני, שבו היהודים לשדה התעופה, ללוד ולרמלה, הפעם תחת דגלו של הצבא העברי המנצח.